

Stefanie Everaert & Caroline Lateur

Interieurarchitecten en designers, stichters Doorzon interieurarchitecten

In 2005 stichtten Stefanie Everaert en Caroline Lateur Doorzon interieurarchitecten. Hun opdrachten situeerden zich aanvankelijk in de particuliere sector, gaande van nieuwbouw en verbouwingen tot kleinere ingrepen als specifiek maat-meubilair. Gedurende de afgelopen 15 jaar heeft hun werkveld zich echter verder uitgebreid tot publieke en internationale projecten, tal van prestigieuze wedstrijd-ontwerpen, scenografieën en tentoonstellingen. In 2013 verscheen een eerste monografie gewijd aan hun werk in een editie van *Vlees en Beton*. In 2016 werd Doorzon interieurarchitecten samen met architecten devylder vinck taillieu en Filip Dujardin geselecteerd voor de 15e Biënnale voor Architectuur in Venetië. Everaert en Lateur werken beiden ook als docent aan de KU Leuven. (bron: [Doorzon](#))

“Tijdens onze studies hadden we nauwelijks vrouwelijke rolmodellen op Charlotte Perriand, Marie-José Van Hee en Claire Bataille na. Als je met een simpele zoekopdracht op Google meer vrouwelijke namen te zien krijgt, is dat een heel belangrijke stap vooruit.”

Stefanie Everaert en Caroline Lateur met een vergadertafel die ze ontwierpen voor het Center for Openness and Dialogue in Tirana, gereproduceerd op de Skanderberg Square © Doorzon

Wiki Women Design levert een belangrijke bijdrage aan een bredere culturele verschuiving in het veld van (interieur)architectuur, waar seksisme diepgeworteld is in de werkcultuur en het onderwijs. De architectuurwereld is nog steeds een mannenwereld. In onze carrière van 15 jaar als interieurarchitect hebben we ons vaak de vraag gesteld: ligt het aan ons of zijn wij inderdaad de weinige vrouwen die actief naar buiten komen met werk in Vlaanderen? Wanneer we deelnemen aan architectuurwedstrijden voor openbare aanbestedingen stellen we vast dat we de enige vrouwelijk interieurarchitecten zijn die op dat niveau spelen. Doorgaans zijn wij in de teams voor die projecten ook de enige vrouwen. Dat is confronterend.

Een eyeopener was voor ons het onderzoek van Hilde Heynen, waaruit bleek dat ondanks dat er meer vrouwen dan mannen afstuderen als architect, toch minder vrouwen actief zijn in het veld. De vrouwen die als architect actief zijn, zijn bovendien veel minder zichtbaar: slechts 21% van de gepubliceerde projecten in het Architectuurboek Vlaanderen en slechts 8% van de geselecteerde ontwerpen in het tijdschrift A+ zijn ontworpen door vrouwen. Het zit dus ook echt in het beleid. De *bottom line* is: als vrouw krijg je minder kansen om gepubliceerd te worden, tentoonstellingen te maken of gelauwerd te worden. Er rust bovendien een groot taboe om die onderwerp aan te snijden.

Meer kennis verspreiden over vrouwelijke (interieur)architecten die impact hebben op de hebben op de ontwerpwereld is een kleine stap die op lange termijn veel impact kan hebben. Tijdens onze studies hadden we nauwelijks vrouwelijke rolmodellen, op Charlotte Perriand, Marie-José Van Hee en Claire Bataille na. Als je met een simpele zoekopdracht op Google meer vrouwelijke namen te zien krijgt, is dat een heel belangrijke stap vooruit. Dat is ook een reden waarom we onze schouders onder dit project willen zetten: om de volgende generaties meer en gelijke kansen te bieden en bij te dragen aan een positieve toekomst van onze discipline.